

Топ-теми:

- Арешт Єрмака
- Корупційна мафія Міндіна в Енергоатоі
- Напад Росії на Україну

Facebook

Twitter

YouTube

Instagram

Telegram

G+

Print

RSS

Пошук...

новини	конфлікти	позиція	думка	події	війна	відео	блоги
Головна	Статті	Конфлікти	Політика	Браття Литвини - в масти при любой власти			

Браття Литвини - в масти при любой власти

Читати на руском

Додати як бажане джерело в Google

Браття Литвини - в масти при любой власти

Год назад СБУ и военная прокуратура официально отчитались о громком задержании бизнесменов, а потому это выглядело не как взятничество, а просто как «разводка». Мол, руководитель продовольственной службы никак «не имел возможности влиять» на то, что именно должны заказывать пограничники.

Позтому полковник дали два года за мошенничество, за злоупотребление — три. При объединении приговоров суммарный срок составил три года с испытательным сроком 2,5 года. Учитывая смягчающие обстоятельства вроде признания своей вины, наличия несовершеннолетнего ребенка и положительных характеристик, обошлось вообще без лишения званий, должностей и других глупых «конфискаций». Предмет преступления — деньги 86 000 гривен — вернули «обманутым взяткодателям», еще 10 000 взятчик заплатил за проведение судебных экспертиз.

Уголовное дело в отношении заместителя начальника управления — начальника продовольственного отдела Управления тылового обеспечения Департамента обеспечения пограничной службы, было возбуждено по признакам ч.3 ст. 368 Уголовного кодекса Украины, которая в то время предусматривала лишение свободы сроком от 5 до 10 лет, лишение права занимать должности и конфискацию имущества.

Однако очень скоро начались чудеса.

Уже 16 июля 2012 года суд отпустил взяточника под залог 40 800 гривен. А в ноябре полковнику был вынесен приговор по обвинению в мошенничестве (обмане и злоупотреблении доверием) по ч.2 ст 190 УК и злоупотреблении служебным положением, причинившем существенный вред в виде подрыва авторитета органов Государственной пограничной службы Украины.

При этом суд решил, что полковник на самом деле не мог решить вопрос бизнесменов, а потому это выглядело не как взятничество, а просто как «разводка». Мол, руководитель продовольственной службы никак «не имел возможности влиять» на то, что именно должны заказывать пограничники.

Позтому полковник дали два года за мошенничество, за злоупотребление — три. При объединении приговоров суммарный срок составил три года с испытательным сроком 2,5 года. Учитывая смягчающие обстоятельства вроде признания своей вины, наличия несовершеннолетнего ребенка и положительных характеристик, обошлось вообще без лишения званий, должностей и других глупых «конфискаций». Предмет преступления — деньги 86 000 гривен — вернули «обманутым взяткодателям», еще 10 000 взятчик заплатил за проведение судебных экспертиз.

В результате; на свободу — с чистой совестью.

Единственным путем к странному смягчению обвинительного заключения прокуратуры с минимальными пяти лет отсидки за взятку до отпущения грехов — была перекалфикация прокуратурой действий полковника на «слабые» статьи обвинения.

Относительно мотивов такого гуманного отношения к обвиняемому является как традиционная «откупная» версия, так и более экзотическая «политическая».

Задержание полковника удивительным образом совпало с отказом тогдашнего спикера Верховной Рады **Владимира Литвина** подписать скандальный «языковой» закон. А главой Пограничной службы был (и остается до сих пор) родной брат экс-спикера, генерал армии **Николай Литвин**.

И здесь можно сделать одно предположение. Согласно приведенному приговору, события, приведшие полковника на скамью подсудимых, происходили в первой половине 2012 года. А согласно официальным сайтам Держприкордонслужбы, Кабмина и «Вестника госзакупок» лицом в звании полковника в должности начальника управления — начальника отдела продовольственного обеспечения управления материального обеспечения Департамента обеспечения Госпогранслужбы был Вячеслав Валерьевич Макаров. Еще раньше он был тыловиком во внутренних войсках МВД, которые в начале 2000-х годов возглавлял все тот же Николай Литвин.

Полковник является сыном Макарова Валерия Валентиновича, экс-заместителя начальника тыла внутренних войск МВД СССР по Украине и Республике Молдова и в дальнейшем заместителя Командующего Национальной гвардии Украины по тылу — начальника тыла в 90-х годах, когда Литвин служил в Нацгвардии.

А как все помнят, спикер Литвин немного повозился со своим отказом подписывать «языковой закон», а потом передумал и таки подписал. Одновременно генерал армии Литвин остался на должности, а полковник отделался легким испугом.

Как бы ни было, путь полковника к генеральским погонам, похоже, прервался. Хотя, учитывая отсутствие в приговоре любой информации о его увольнении из Пограничной службы, он имеет неплохие шансы суметь добиться назначения «военной» пенсии. Которую ему будут платить из государственного бюджета.

Впрочем, возможно, она ему не так уж и нужна — лицо, которое подписывается как Макаров В.В. снова появилось в том же «Вестнике госзакупок». Теперь уже в качестве представителя зарегистрированного в феврале этого года ООО «Смілапостач», то есть уже после счастливого судебного приговора для полковника-взяточника. Эта фирма за полгода успела наколадовать 1,76 млн грн. на пищевых тендерах нескольких больниц и... пограничников.

То есть именно там, где раньше царствовал Вячеслав Валерьевич Макаров. Также интересно, что «Смілапостач» несколько раз пробовала тыкнуться на тендеры Внутренних войск МВД (напомним, оттуда в Пограничную службу перешли Литвин и Макаров). Но миллионеры, которые сейчас не имеют никакого отношения к Литвину, безжалостно отвергли заявки «Смілипостач» по формальным претензиям к наличию необходимых справок.

ОРИГИНАЛЬНЫЙ ТЕКСТ НА УКРАИНСКОМ (БЕЗ СОКРАЩЕНИЙ)

Зелений колір прикордонників

Полковник прикордонної служби розводив бізнесменів на вирішення тендерних питань, брав хабарі, був арештований, засуджений, але відпущений на волю. І його прізвище з'явилося у фірмі, яка почала вигравати тендери прикордонників.

Рік тому СБУ та військова прокуратура офіційно відвітували про гучне затримання високопосадовця Держаної прикордонної служби за отримання тендерних відкатів від постачальників продовольства.

Полковник розповідав бізнесменам, що без його підпису у них не свариться жодна каша (товар не приймуть, гроші не заплатять), а тому потрібно платити. Така традиція.

Представники двох фірм – «Істок-Дніпр» та «Україна» – вирішили заплатити за вирішення питань. Одні передали прикордоннику 46 тис грн. у «Вареничний» поряд з центральним вокзалом, інші – 40 тис грн. Просто на вулиці поряд з головним офісом ДПС. Одразу після останньої передачі 13 липня сбушники заарештували полковника. Так що питання бізнесменів залишилося невирішеним.

Кримінальну справу стосовно заступника начальника управління – начальника продовольчого відділу Управління тылового забезпечення Департаменту забезпечення прикордонної служби, було порушено за ознаками ч.3 ст. 368 Кримінального кодексу України, яка на той час передбачала позбавлення волі строком від 5 до 10 років, позбавлення права займати посади та конфіскацію майна. Однак дуже скоро почалися дива.

Вже 16 липня 2012 року суд відпустив хабарника під заставу 40 800 гривень. А у листопаді полковнику було винесено вирок за обвинуваченням у шахрайстві (обмані та зловживанні довірою) за ч.2 ст 190 КК та зловживанні службовим становищем, що заподіяло істотну шкоду у вигляді підриву авторитету органів державної прикордонної служби України.

При цьому суд вирішив, що полковник насправді не міг вирішити питання бізнесменів, а тому це виглядало не як хабарництво, а просто як розводка. Мовляв, керівник продовольчої служби жодним чином «не мав можливості впливати» на те, що саме замовлятимуть прикордонники.

Відтак полковнику дали два роки за шахрайство, за зловживання – три. При об'єднанні вироків сумарний термін склав три роки з іспитовим терміном 2,5 роки. Враховуючи пом'якшуючі обставини на кшталт визнання своєї провини, наявності неповнолітньої дитини та позитивних характеристик обійшлося взагалі без позбавлень звачь, посад та інших дурних «конфискацій». Предмет злочину – гроші 86 тисяч гривень – повернули «ошуканим хабародавцям», ще 10 тисяч хабарник сплатив за проведення судових експертиз.

У результаті: на волю – із чистим сумлінням.

Єдиним шляхом до дивного пом'якшення звинувачувального висновку прокуратури з мінімальних п'яти років відсидки за хабар до відпущення грівхів – була перекалфікація прокуратурою дій полковника на «слабкіші» статті обвинувачення.

Щодо мотивів такого гуманного ставлення до обвинувачуваного є як традиційна «відкупна» версія, так і більш екзотична «політична». Затримання полковника дивним чином співпало з відмовою тодішнього спікера Верховної Ради Володимира Литвина підписати скандальний «мовний» закон. А очільником прикордонної служби був (і залишається дотепер) рідний брат экс-спікера, генерал армії Микола Литвин.

І тут можна зробити одне припущення. Згідно з наведеним вироком, події, що привели полковника на лаву підсудних, відбувалися у першій половині 2012 року. А згідно з офіційними сайтами Держприкордонслужби, Кабміну та «Вісника держзакупівель» особою у званні полковника на посаді начальника управління – начальним відділу продовольчого забезпечення управління матеріального забезпечення Департаменту забезпечення Держприкордонслужби був В'ячеслав Валерійович Макаров. Ще раніше він був тыловиком у внутрішніх військах МВС, які на початку 2000-х років очолював той самий Микола Литвин.

Полковник є сином Макарова Валерія Валентиновича, экс-заступника начальника тилу внутрішніх військ МВС СРСР по Україні і Республіці Молдова та в подальшому заступника Командувача Національної гвардії України з тилу – начальника тилу у 90-х роках, коли Литвин служив у Нацгвардії.

А як усі пам'ятають, спікер Литвин трохи повотузився зі своєю відмовою підписувати мовний закон, а потім передумав і таки підписав. Одночасно Генерал армії Литвин залишився при посаді, а полковник відбувся легким переляком.

Як би не було, шлях полковника до генеральських погонів, схоже, перервався. Хоча, враховуючи відсутність у вирокі будь-якої інформації про його звільнення з Прикордонної служби, він має непогані шанси спромогтися призначення «військової» пенсії. Яку йому сплатуватимуть з державного бюджету.

Втім, можливо, вона йому не так вже й потрібна – особу, що підписується як Макаров В.В. знову з'явилась у тому ж «Віснику держзакупівель». Тепер уже у якості представника зареєстрованого у лютому цього року ТОВ «Смілапостач», тобто вже після часливого судового вироку для полковника-хабарника. Ця фірма за півроку встигла наколадувати 1,76 млн грн. на харчових тендерах кількох лікарень та... прикордонників. Тобто саме там, де раніше царював В'ячеслав Валерійович Макаров. Також цікаво, що «Смілапостач» кілька разів пробувала тикнутися на тендери Внутрішніх військ МВС (нагадаємо, звідти до прикордонної служби перейшли Литвин і Макаров). Але міліціонери, які нині не мають жодного стосунку до Литвина, безжалібно відхилили заявки «Смілипостач» через формальні претензії до наявності необхідних довідок.

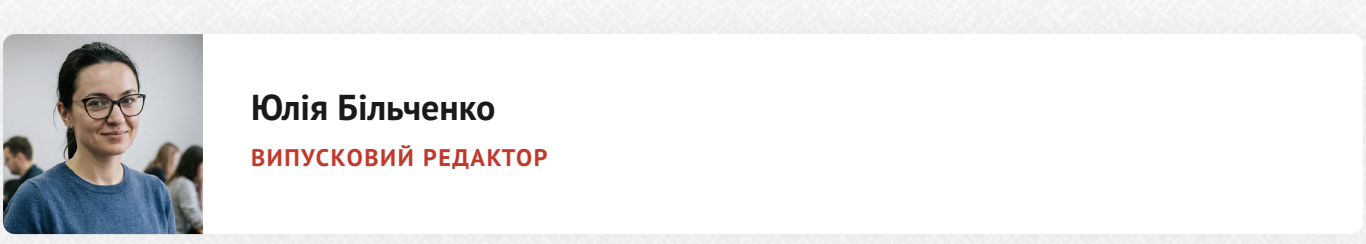
PS. Текст написаний для презентації можливостей пошукових систем і відкритих джерел інформації.

А також для допомоги Адміністрації президента у підготовці наступного привітання Віктора Януковича до прикордонників, яким президент цього року висловив сподівання на забезпечення «належного рівня національної безпеки, законності та правопорядку».

Володимир Лютий

<http://nashigroshi.org>

Теги: Литвин

09 березня 2014 г., 14:08 Переглядів: 10871 Коментарі: 2

Роздрукувати Надіслати товаришу

Коментарі:

comments powered by Disqus

Головна	Новини	Конфлікти	Позиція	Думка	Події	Війна
Про нас	Розвідство	Політика	Коментарі	Політика	Відео	Блоги
Статті	Корупція	Корпоративні конфлікти	Різне	Економіка		
Архів	Економіка	Кримінал				
Закони	Новини світу					
Контакти						